

Ignotus

A 137. zsoltárhoz

*A kékegű keletnek,
A honnan elszakadtunk,
Regéből ismerem csak
Napját, legét, virágját.*

*Regéből ismerem csak
A haragos Jehóvát,
Ki fölemelt, hogy azután
Annál mélyebbre vessen.*

*Szétzüllesztett a földön
És ránk rová az átkot:
Tengjünk, de ki ne vesszünk
Az idegen talajban.*

*Azok nyelvén beszéljünk,
Kiknek szavunk nevetés,
Azok szívét keressük,
Kik minket megköveznek.*

*Már meg sem értem a szót,
Az őseim danáját,
És meg nem ráz az érzés,
Melyért halálra mentek –*

*Nyugatnak eszmelánga
Fűződik az agyamban,
Nyugatnak jelszaváért
Hevül rajongva szívem.*

*De mégis, öntudatlan,
Titokban, álmaiban
Az elveszett hazába
Még visszavír a lelkem.*

*Bénuljon meg a jobbom,
Tikkadjon el a nyelvem,
Ha téged, Jeruzsálem,
Valaha elfeledlek!*